

יום ג', י' בסיון תשס"ב (21 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

חג השבועות בחצר השכנים...

"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה." [ויקרא כ"ג 15] שיטת הבייתוסין בימי בית המקדש השני קבעה את ימי הספירה מן השבת שבחול המועד פסח (ולא מהיום שלמחרת יום טוב ראשון של החג, כפי שנקבע להלכה). עמדה זו גרמה לוויכוחים קשים עם חכמי ארץ-ישראל. הוויכוח התלהט עד אשר ניסו הבייתוסין להטעות את החכמים בעניין קידוש החודש: "בראשונה היו מקבלין עדות החודש (אודות ראיית הלבנה לראשונה כל חודש) מכל אדם. פעם אחת שכרו בייתוסין שני עדים לבוא להטעות את חכמים, לפי שאין בייתוסין מודים שתהא עצרת (חג השבועות) אלא באחד בשבת (ביום א' בשבוע). בא אחד ואמר עדותו והלך לו, ובא שני ואמר: עולה הייתי במעלה אדומים וראיתיו (את הירח) רבוץ בין שני סלעים, ראשו דומה לעגל, אוזניו דומות לגדי, קרניו דומות לצבי, וזנבו מונח בין ירכותיו. ראיתי ונרתעתי ונפלתי לאחורי. והרי מאתיים זוז (ששילמו לי בייתוסין) צרורין לי בפונדתי. אמרו לו: והרי מאתיים זוז נתונים לך במתנה והשוכרך ימתח על העמוד."

הקראים הם ממשיכי דרכם של הבייתוסים לעניין "עצרת לעולם אחר השבת" (ביום א' בשבוע). הקראים, המונים כיום כ-20,000 נפש, ראשיתם לפני כ-1200 שנה, בפילוג של **ענן בן דוד** מראש הגולה בבבל. חג השבועות חל אצלם בין ה' ל-י"ב בסיון (ולא ביום ו' בסיון לפי מסורת ישראל). בשבתות שבין פסח לשבועות הם נוהגים לקרוא פסוקים הקשורים ליציאת מצרים ולמתן תורה. בליל החג הם מברכים, "המפר עצות רעות המתרגשות ומתלחשות מעלינו ומעל בתינו ומעל כל בתי כלל עמך בית ישראל. אמן." מקובל אצלם כי חג השבועות נקבע "לזכר שני עניינים: לזכר כיבוש ארץ שבעת העמים ואכילת תבואתה, ... והשני לזכר מתן תורה בהר סיני."

השומרונים, המונים כיום כ-600 נפש, מצויים חלקם בהר גריזים (ליד היישוב הר ברכה, בו מתגורר אחד הבנים שלנו עם משפחתו. מ.ג.) וחלקם בחולון. לטענתם, הינם מצאצאי שבטי ישראל. **ספר מלכים** מתאר את מוצאם מן העמים שהביא מלך אשור והושיבם בשומרון. [מלכ"ב י"ז 24] השבתות שבין פסח לשבועות מכונות על-ידי השומרונים בשמות מיוחדים: שבת רפידים, שבת עמלק, ועוד.

השומרונים נוהגים כמנהג הבייתוסים לעניין העומר. במוצאי השבת השביעית (לאחר יום טוב ראשון של פסח) עולים הם אל בית הכנסת אשר בהר גריזים, ולפנות בוקר הם מקיימים את מצוות העליה לרגל לפסגת ההר. בראשם צועד 'כהן' ובידו ספר תורה והקהל כולו לבוש לבנים. העולים לרגל עוצרים באתר "**12 האבנים**" וב"**מקום המשכן**" הנקרא "**גבעת עלמה**" (גבעת עולם). עם זריחת השמש ממשיכים השומרונים בדרכם אל מזבח אדם הראשון, מזבח שת, מזבח נח, ומקום עקידת יצחק. הטקס כולו מלווה בפיוטים ובפסוקי מקרא על אודות יציאת מצרים ומתן תורה.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', י' בסיון תשס"ב (21 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

יהודי אתיופיה – שנותקו מעם ישראל לאחר חורבן שומרון – חוגגים את "חג הקציר" ביום החמישים **שלאחר ימי הפסח**. הם מפרשים את הפסוק "ממחרת השבת" – ממחרת שביעי של פסח, ולכן חג השבועות יחול תמיד ביום י"ב בסיון (מחרתיים).

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל